

Familien brød derpaa op for at leve paa en Maade, der er aldeles fremmed for evropæiske Tanker: de drog som hjemløse, omvandrende Pilegrimme fra et helligt Sted til et andet. I syv Aar, fra Ramabais niende til hendes sextende Aar, levede de saaledes. Under dette omflakkende Liv fortsattes trofast Ramabais Undervisning af Faderen og Moderen. Hun fritoges for det tidlige Ægteskab, og det mærkelig begavede Barn erhvervede sig indenfor en vis Sfære store Kundskaber. Hun lærte med Lethed de Egenes Mundarter, hvor de til forskellige Tider opholdt sig, og Professor Max Müller, der senere traf hende, fortæller, at »hun kunde mere Sanskrit udenad end hele Iliaden og Odysseen tilsammen.« »Min Fader og Moder«, siger hun, »kastede mig ikke i Uvidenhedens Kilde ved at tvinge mig til Barneægteskabet.«

Da, i hendes sextende Aar, døde først Faderen, der i flere Aar havde været svag og blind og derpaa kun seks Uger senere Moderen. Atter skete en af disse underlige Ting, der gør hendes Liv helt fremmedartet: Broderen og Søsteren var saa fattige, at de ikke kunde betale for at faa Moderens Lig baaret til Brændingsstedet. Tilsidst tilbød to Mænd deres Hjælp, og sammen med disse bar Ramabai og Broderen deres døde Moder den lange Vej. Ramabai, der var lille af Vækst, maatte skyde sit Hoved ind under det elskede Legeme, og saaledes vandrede de fremad ad lange øde Veje, i Dage fulde af stor Smerte og sælsom Uhygge.

Nu var der kun de to tilbage. De fortsatte Pilgrimsfærden, skønt det er tvivlsomt, om de endnu i Hjærtet var deres Fædres Tro hengivne. Til Fods gennemvandrede de store Dele af Indien, idet de tjente Føden ved at fremsige Sanskrittekster. Dette, siges der, er en anerkendt Næringsvej i Indien, ligesom det tidligere var det i Evropa at være Minnesanger. Ramabai og Broderen blev snart berømte for deres Kundskaber. Efter en anden Beretning om denne Tid synes det, som om de allerede da havde offentlig talt om, hvad der laa særlig hende saa stærkt paa Hjærte: Højkastekvindens bedre Opdragelse. Det var paa disse Rejser, at hun i Calcutta fik Æresnavnet Pundita: den Skriftlærde, efter en Eksamination, 3: en Slags Doktorgrad.

Men denne fredelige Tid var kun kort. Broderen blev dødssyg. Han led meget af Angst for Ramabai. »Hvad